

V á c l a v

Š i n d e l á ř

„Blah Ten, kdo
předků svých rád
vzpomíná, se září
v oku vypráví o
jejích čínech a na
konci této řady zří
sama sebe
připojen.“

- praděda se měl vracet z Italské fronty, údajně poslal zprávu o návratu, byl očekáván prababičkou dětmi v Královicích na nádraží, zde se vraceli ostatní, kteří měli říci, že má být v dalším vlaku. Avšak nepřišel, nejsou známy další skutečnosti, zda padl, byl nezvěstný. Prababičce Alžbětě nikdo nepodal žádnou zprávu o osudu jejího manžela a otce jejich pěti dětí..byl to jen voják C. a. K. armády....
- ...jen 94 let neměla rodina o pradědečkovi žádné zprávy.....letos (2012) má 130. výročí narození....
-já si vzpomínám, jak jsem seděl se svou babičkou, jeho dcerou Martou u stolu, byla zapálena svíčka, s babičkou jsme popíjeli cikorku a ona mi ukazovala fotografii vojáka, mě na něm fascinoval knír a velký tesák u boku. Pamatuji si jen, že mi říkala, že je to její tatínek Václav, tak jako já, který byl ve Velké válce, tam v Itálii, a nikdy se nevrátil. Měla velké přání, zjistit co se mu přihodilo, že doma zanechal opuštěnou ženu, svou Bětušku a pět dětí.... V té době mi bylo 7 let....
- ...a po třiceti letech jsem našel doma fotografie, vzpomněl si, a tím vše začalo.....a ještě nekončí....

• **Václav Šindelář** – se narodil 22.7.1882 v Lukově č. 1 (objekt patřil Svatovítské kapitole v Praze)

Domovsky příslušný k Malkovicům, okres, Slaný

• * Manželka: Alžběta Šindelářová, roz. Dolanová nar. 2.11.1883 v Královicích čp. 7,

• * Děti:

• - Václav Šindelář, *1905

• - Božena Šindelářová, *28. 7. 1906

• - Anna Šindelářová, *26.12.1912

• - Marta Šindelářová, *27.10.1914

• - Jiřina Šindelářová, *1915

• *Bydliště: Královice čp. 19

• *Povolání: dělník, kočí,

• *Vyznání: katolické

A b s c h r i f t .

O p i s .

Čís. 218 řer.

Stempel
Aolok
1
Krone

K ř e s t n í l i s t .

Dle zdejší matriky Tom. XVIII pag. 87. se dosvědčuje, že dne 22. července 1882 /: 1800 osmdesátého druhého :/ v L u k o v ě č.1. se narodil a dne 23. července 1882 u přítomnosti kmotrů: Václava Říhy, čeledína ve dvoře v Kobylníkách a jeho manželky Marie, od pana faráře Václava Kratochvíla dle řádu katolické církve pokřtěn byl:

V á c l a v, nemanželský syn Veroniky Šindelářovy, služebné, bytem v Lukově č.1., dcery Jiřího Šindeláře, čeledína v Klobukách č.1., příslušného k Smečnu, a Anny rodem Maršovy z Řisut č..., vše v hejtmanství slánském.

Báboř: Anna Fialova z Vraného, zkušena.

Farní úřad ve Vraném dne 23. července 1905.

L.S.

Hrdina, v.r. farář.

Shora uvedený opis souhlasí doslovně s originálem uloženým v soubním archivu děkanského úřadu v Slaném, což potvrzuje: Děkanský úřad Slaný, 7. prosince 1942.

Ang. Komianec
děkan.

Na fotografii Václav Šindelář,
Alžběta Šindelářová , děti
Václav a Božena, Před Velkou
válkou

Václav Šindelář před Velkou válkou

**Na fotografii
Alžběta
Šindelářová
a děti
Václav, Božena,
Anna, Marta a
Jiřina**

(cca.rok 1916)

V PRAZE, v pondělí dne 24. května 1915 o 5. hodině ranní.

Zvláštní vydání za 4 hal.,
z toho 2 h pro účely válečné pomoci pěta.

NÁRODNÍ LISTY.

Se všemi a
všechny listy
přijímají se
v Praze v ústředí
redakce.
Pro reklamu
a obchodní
inzerce
všechny
druhy
přijímají se
v Praze v ústředí
redakce.
Pro reklamu
a obchodní
inzerce
všechny
druhy
přijímají se
v Praze v ústředí
redakce.

V druhém
prohlašuje
redakce, že
všechny
druhy
přijímají se
v Praze v ústředí
redakce.
Pro reklamu
a obchodní
inzerce
všechny
druhy
přijímají se
v Praze v ústředí
redakce.

Maplečka a ukladatelství: Půlká akce v ústředí. — Vydavatel a odpovědný redaktor: dr. Svatopluk Heller. — Tiskem Pražské akce v ústředí.

Italie vypovídá válku Rakousko-Uhersku.

(K. k.) Z Vídně, 23. května.

Text vypovězení války, doručeného královským italským velvyslancem c. a k. ministři c. a k. domu a zahraničních věcí, zní takto:
(V českém překladu.)

Ve Vídni, dne 23. května 1915.

Vyhovně rozkazům Jeho Veličenstva krále, svého vznešeného panovníka, klade si podepsaný královský italský velvyslanec za čest Jeho Excelenci panu rakousko-uherskému ministři zahraničí odevzdati toto sdělení:

Dne 4. t. m. byly c. a k. vládě oznámeny závažné důvody, proč Itálie v důvěře ve své dobré právo prohlásila svou spolkovou smlouvu s Rakousko-Uherskem, která byla c. a k. vládou porušena, za neplatnou a od nynějška bezúčinnou a nabyla opět plné volnosti činu po této stránce. Pevně odhodlána starati se všemi prostředky, které má po ruce, o hájení italských práv a zájmů, nenúže se královská italská vláda vyhnouti své povinnosti, aby proti každému nyníjšímu i budoucímu ohrožování za účelem splnění národních aspirací uchopila se opatření, která jí ukládají události. Jeho Veličenstvo král prohlašuje, že zátkem počínaje má za to, že se

nalézá ve válečném stavu s Rakousko-Uherskem.

Podepsaný klade si za čest Jeho Excelenci panu ministři zahraničí současně sdělit, že ještě dnes budou císařskému a královskému velvyslanci v Římě dány k dispozici pasy, a byl by vděčen Excelenci, kdyby mu byly doručeny jeho pasy.

Podepsán: Avarna.

Manifest J. V. císaře a krále k národům.

Z Vídně, 23. května. (K. k.) Ve zvláštním vydání „Wiener Ztg.“ z neděle dne 23. května se praví: Úřední část.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenstvo ráčil nejmilostivěji vydati tento Nejvyšší vlastnoruční list a manifest:

Milý br. Střegkhu!
Ukládám Vám, abyste připojený manifest Mým národům uvedl ve všeobecnou známost.
Ve Vídni, 23. května 1915.

František Josef.

Mým národům!

Král italský vypověděl Mi válku.

Věrolomnosti, již v dějinách není rovno, dopustilo se království italské na obou svých spojencích.

Po spojení v době více než 30 let, za jehož trvání mohla svou územní državu rozmnožiti a se k netušenému rozkvětu vyvinouti, opustila nás Itálie v hodině nebezpečí a přešla s vlašticími prapory do tábora našich nepřátel.

Neohrožovali jsme Itálie, neztenčili jsme její důstojnosti, nedotkli jsme se její cti ani její zájmů; vyhověli jsme vždy věrně našim spojeneckým povinnostem a poskytli jí naši záštiti, když táhla do pole.

Více již jsme vykonali: když Itálie vysílala své žádostivé zraky přes Naše hranice, rozhodli jsme se, abychom zachovali spojenecký poměr a mír, k velikým a bolestným obětím, jež obzvláště se dotkly Našeho otcovského srdce.

Avšak nebylo lze ukojiti žádostivost Itálie, jež měla za to, že jest nutno z okamžiku těžiti.

A tak nutno aby osud byl dovršen.

Moje armády vítězně čelily mocnému nepříteli na severu desítměsíčním obrovským zápasem, v nejvěrnějším válečném sbratření s vojsky Mého vznešeného spojence.

Nový potměšilý nepřítel na jihu není jím nikterak novým odpárcem.

Veliké vzpomínky na Novaru, Mortaru, Custozzu a Vis, které jsou pýchou Mého mládí a duch Radeckého, arcivévody Albrechta a Tegetthoffa, který i na dále žije v Mé pozemní a námořní moci, zaručují Mi, že my i proti jihu uhájíme s úspěchem hranic mocnářství.

Pozdravuji Moje v boji osvědčená vítězná vojska, důvěřuji v ně a v jejich vůdce! Důvěřuji v Mé národy, jejichž bezpříkladné, zmužilé obětivost přislouží Můj nejvřelejší otcovský dík. Prosím Všemohoucího, by zehnal našim zbraním a milostivě vzal naši spravedlivou věc v ochranu.

František Josef m. p.
Stürgkh m. p.

Jak byla válka vypovězena.

Z Vídně, 23. května. (K. k.) „Wiener Ztg.“ Královský italský velvyslanec dostavil se dnes o půl 4 hod. k ministrům cs. a král. domu a zahraničních záležitostí a odevzdal mu vypovězení války Itálii.

Všeobecná mobilisace vojska a námořnictva v Itálii.

Z Paříže 23. května. K. k. Ag. Havas sděluje z Říma: Král nařídil všeobecnou mobilisaci vojska a námořnictva, jakož i rekvizici všech povozů a zvířat sloužících k dopravě.

...a začala válka na Itálii, s kterou je spjat osud mého pradědy Václava Šindeláře...

6.8.1915:

Tříděn a odveden na vojnu v Praze

6.8.1915 přidělen:

Befestigungsbau direktion Wien – velitelství staveb
pevnostního opevňování ve Vídni

1396.

Lst. Fust

Charge und Name: *Šindelář Václav*

Assentjahr *1915* und Blatt-Nr. *3045*

Jahr der Musterung

Geburtsjahr: *1882* Heimatsberechtigt (zuständig): *Malkovic-Schlau*

Profession: *Arbeiter*

Veränderungen:

*gnäpftiert 16/8. 1915 beim k. u. k. Gp. Ber
Kolo Prag, tanzl. für
Bewachungsinstitut und dgl.
Gm. Dienst 2. 4. 2671/82. k. u. k.
Gp. Ber. Kolo Prag*

*eingehill 16/8. 1915 der Befestigungsbau:
direktion in Wien*

abt. 2/St. Nr. 49.62/17. – Carl Ueberreuter (M. Subst. Nr. 12.17)

Feldpostkarte ze dne 8.12.1915 zaslaná pradědečkem z Italské fronty, jediný doklad, z kterého jsem čerpal první informace o místě, kde se nacházel a u jaké jednotky sloužil, dle užitých razítek útvaru a polní pošty
K. u. K Kommando der mobilen H.H. Anlage No.2 - K. u. K. Feldpostamt 602.

Draze milovany
Děti a mamí. Přijmete
od vašeho Tatínka sr-
dečný Pozdrav a Italou
spomínku na vás mi-
slaty Děti a mamí. Vše
se mi doposud dobře. Lem
doposud zdrav. Doham se ste-
ně zdravý. Tak mi fuže bez
namahy. Přijte vám stastny
a veselý svátky. Spomínám
si na vás, a vy, mamí. Děti
moje. Tak na shledanou. Haje
Děti. Le se mi včas kázet.
Den. Aby slun se se brzy se-
tak vám posílám ten obrázek. Jste
vám. Lindelovi. K. u. K. Mobile.
H. H. Anlage. 2. Feldpost. 602.

Feldpostkarte
Vlastena. Pani
Abšlita Lindelárová
Bráslavice u Hanyho
p. p. Lichan.
Böhmen.

Druhá strana předchozí feldpostkarty, Václav Šindelář, zleva první sedící

Čepicový odznak elektro jednotek

- Dne 8.srpna.1915 byla ve Vídni zformována jednotka **K. u. K. Kommando der mobilen, H. H. Anlage No. 2** (Hochspannungs-Hindernis),:

"...Zbraní se smrtelnými účinky byly vysokonapěťové zátarasy (Hochspannungs-Hindernis), které stavěly a obsluhovaly zvláštní čety. Jednotku tvořili dva důstojníci a 67 vojáků, z nichž bylo 16 elektrotechniků, 20 střelců a 21 pomocníků. Jednotka dokázala zabezpečit výstavbu a provoz až 2 000 m vysokonapěťových zátarasů, byla však také využívána pro obsluhu a opravy elektrických přístrojů a strojů v zákopech – Elektrických vodních pump, ventilátorů, pil apod..."

Zdroj: *Peter Jung, Rakousko-uherská armáda za první světové války (Brno 2007)*

V následujících týdnech probíhal výcvik jednotky a 3.září 1915 odjezd na sočskou frontu.

Dne 5.září příjezd na nádraží St. Lucia (dnes Most na Soči) V následujících dnech budování tábora jednotky. A započaty práce na elektro vedení. V dalších dnech jednotka umístěna Mengor - Sv.Maria – Kozmerice - 588

Dále rovněž Mrzli vrh- Planina Sleme – Krn.

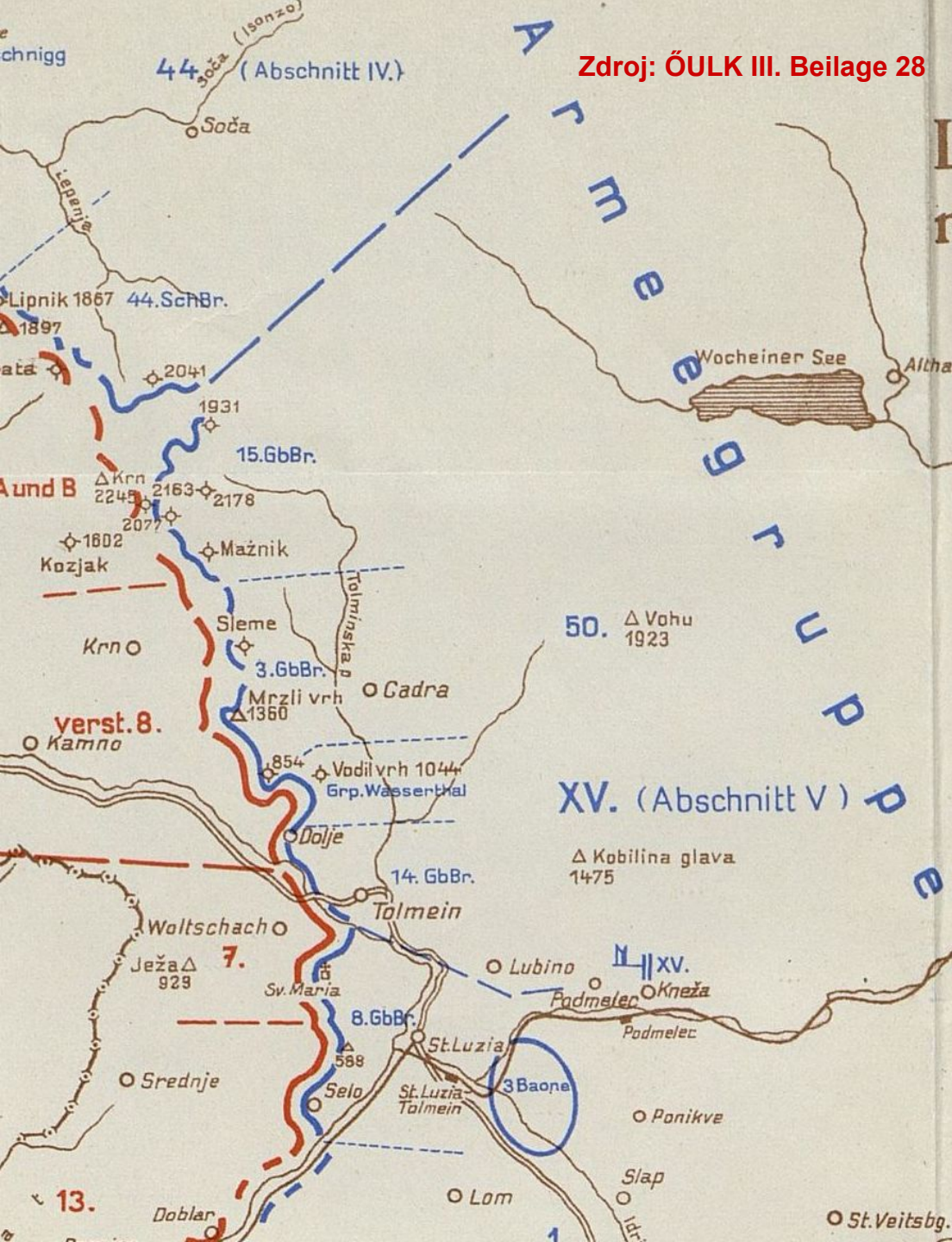
H.H. 2 zařazena v září pod Boroevičovu 5. Armádu, XV. Armádní sbor. Od 15. prosince došlo ke změně zařazení XV. Sboru, který už nepatřil pod Boroevičovu 5. Armádu, nýbrž pod armádní skupinu GdK Rohra, později označenou jako 10. armáda, jejíž jádro se nacházelo na korutanské frontě

- Další střípek do skládačky. Objevená feldpostka, kterou se mi bohužel nepodařilo získat :-/ . K. u. K Kommando der mobilen H. H. Anlage No. 2, 27.11.1916, K. u. K. Feldpostamt 375 a

- K. u. k. Feldpostamt 375 byla přidělena XV. Armádnímu sboru

Zdroj: ŐULK III. Beilage 28

Sočská fronta u Tolminu prosinec 1915

Čepicový odznak Amee G. GdK Rohr

Železniční stanice Most na Soči (SL) květen 2015 – Santa Lucia

Pamatní XV. Sboru - Most na Soči, květen 2015

Čepicový odznak XV. sboru

Parkplatz der mobilen HH Nr. 2.

Fotografie nalezená v roce 2014 v knize - Die Elektro-Technik im Kriege_Robert Pollak R.v.Rudin

2014

Na Babi

Modrej

Senica

Grapa

Pri vrhu

Mirišče

Most na Soči

Stopec

Voskar

sveta Lucija

Logarš

Baški špič

Bača pri Modreju

Postaja

Lazi

Crkavnica

Samotežnik

Ivanček

2014

Slovinsko, Bača pri
Modreju č. 49

Květen 2015

Téměř po sto letech na
stejném místě...

Fotografie má
tvář...jméno...místo...
a
příběh...

CAPPELLA BES DI PLANICA

«Consolatrix Afflictorum - Consolatrice degli afflitti»: questa epigrafe è incisa sopra la porta d'ingresso della cappella militare italiana. La sua costruzione fu portata a termine prima della

ata, facente parte a suo
Nelle vicinanze ci sono

Čepicový odznak Isonzo armee 1915

CEPICOVÝ ODNÁZK

Fu costruito nel 1938 - vi sono sepolti i soldati tedeschi caduti durante la 12ª battaglia dell'Isonzo. Il materiale da costruzione vi fu trasportato dai Tedeschi dalla Germania meridionale. All'interno sono trascritti nel mosaico i nomi dei soldati caduti. Al centro è situata l'area sepolcrale con le reliquie dei caduti e il sepolcro su cui si posano i raggi del sole solo una volta all'anno, durante il solstizio d'estate.

FIGURE - quota 453 (SANTA MARIA) -

era blindata dall'esercito austro-ungarico inserita nella linea di ponte di Tolmino e durante l'assedio dagli austriaci specie nel corso della prima offensiva. Tuttavia non riuscirono mai a sfondare la linea del fronte. Vi erano le posizioni austro-ungariche di prima linea, facilmente accessibili, vi si conservano molti ruderi come un posto di osservazione, postazioni d'artiglieria e altri luoghi commemorativi.

ormazione
o italiano.

TOLMIN
L'Austria-Ungheria difese con tutte le forze le alture della riva destra dell'Isonzo pur di mantenere le importanti vie di collegamento che portavano all'interno del paese sia su ferrovia che su strada. Quest'area, larga circa 2,5 km, passò alla storia con il nome di testa di ponte di Tolmin. Alla XIV Armata fu assegnato durante le 12 battaglie dell'Isonzo un importante compito: sfondare la linea di difesa italiana presso Tolmin ed avanzare fino al Tagliamento. Già nel primo giorno riuscirono ad avanzare a fondovalle fino a Kobard e poi fino al fiume Natisone conquistando le parti più importanti del Kolovrat. In questa località, si può visitare il Tolminski muzej, cioè il museo locale, fare una passeggiata fino all'ossario tedesco o sul Kozlov rob seguendo l'itinerario didattico storico-naturalistico.

MODREJCE
Cimitero militare austro-ungarico in cui riposano circa 1600 caduti.

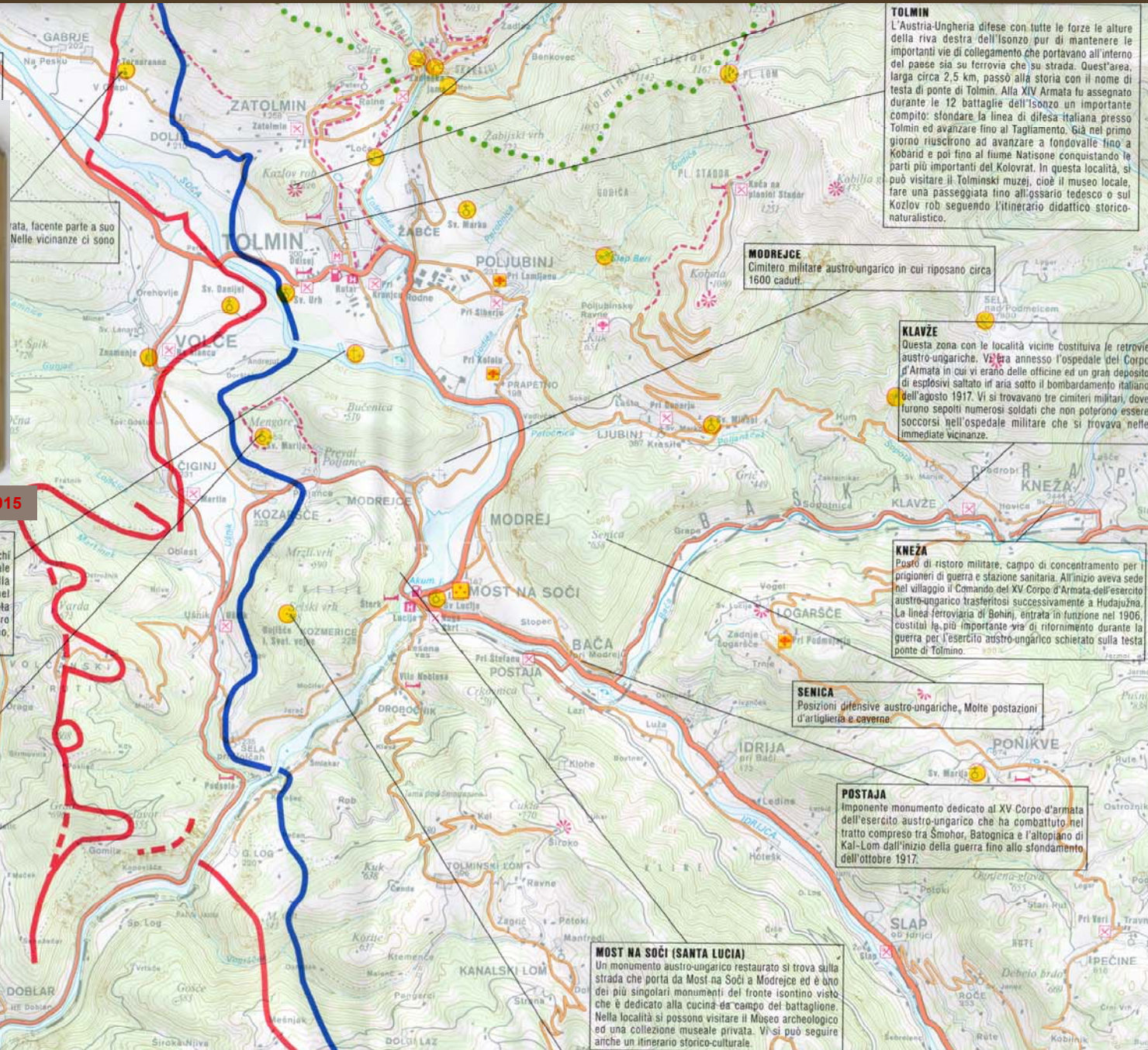
KLAVŽE
Questa zona con le località vicine costituiva le retrovie austro-ungariche. Vi era annesso l'ospedale del Corpo d'Armata in cui vi erano delle officine ed un gran deposito di esplosivi saltato in aria sotto il bombardamento italiano dell'agosto 1917. Vi si trovavano tre cimiteri militari, dove furono sepolti numerosi soldati che non poterono essere soccorsi nell'ospedale militare che si trovava nelle immediate vicinanze.

KNEŽA
Posto di ristoro militare, campo di concentramento per i prigionieri di guerra e stazione sanitaria. All'inizio aveva sede nel villaggio il Comando del XV Corpo d'Armata dell'esercito austro-ungarico trasferitosi successivamente a Hudajuzna. La linea ferroviaria di Bohinj, entrata in funzione nel 1906, costituì la più importante via di rifornimento durante la guerra per l'esercito austro-ungarico schierato sulla testa di ponte di Tolmino.

SENICA
Posizioni difensive austro-ungariche. Molte postazioni d'artiglieria e caverne.

POSTAJA
Imponente monumento dedicato al XV Corpo d'armata dell'esercito austro-ungarico che ha combattuto nel tratto compreso tra Šmohor, Batočnica e l'altopiano di Kal-Lom dall'inizio della guerra fino allo sfondamento dell'ottobre 1917.

MOST NA SOČI (SANTA LUCIA)
Un monumento austro-ungarico restaurato si trova sulla strada che porta da Most na Soči a Modreje ed è uno dei più singolari monumenti del fronte isontino vieto che è dedicato alla cucina da campo del battaglione. Nella località si possono visitare il Museo archeologico ed una collezione museale privata. Vi si può seguire anche un itinerario storico-culturale.

Václav
Šindelář

Fotoateliér
Duras Slaný.

Přesně
nezjištěná doba
pořízení,
předpokládaný
rok 1916

Tesák rakouský
ženijní a
dělostřelecký, vzor
1853/1862. Čepel
jednosečná, přímá,
se širokým
výbrusem na vnější
straně a hřbetním
hrotem. Na vnější
straně značena J U
NG Wn 78. Rukojeť
střenková z
rohoviny, upevněná
čtyřmi železnými
nýty. Přímá železná
záštita. Pochva
černá kožená,
kování železné se
závěsným
hákem.(chladné
zbraně R.u. R.
str.246 Č.116

25.2.1917 převeden:

z velitelství pevnostního opevňování ve Vídni (z HH.2)
k Zeměbraneckému pěšímu pluku č. 8 Praha
(k. k. LIR. Nr. 8 Prag)

Transferricht 25.2.1917 von der Befestigungs-
baurichtung Wien
zum k. k. Law. F. Regt
Nr. 8 infanterie II. Austausch

Konduite:

Gestraft: { disziplinar: *aktion*

KM.-Erz. Abt. 4914/106, A

Čepicový odznak Střeleckého pluku č. 8

21. zeměbranecká pěší divize Praha

41. zeměbranecká pěší brigáda Plzeň ,
6. zeměbranecký pěší pluk Cheb
7. zeměbranecký pěší pluk Plzeň

42. zeměbranecká pěší brigáda Praha
8. zeměbranecký pěší pluk Praha
28. zeměbranecký pěší pluk Písek
29. zeměbranecký pěší pluk
České Budějovice
21. zeměbranecký houfnicový oddíl

Pozdrav z Prahy!

*Se nejlepším srdečným pozdravem a
přáním šťastné cesty a
pro. K. Kaunz*

Kasárny c. k. zemské obrany. — 139.

Hofštalská kasárna v Salzburgu sídlo doplňovacího praporu k. k. LIR. Nr. 8 Praha v době
Velké války 1914 1918

Zde, náhodně objevená fotografie na internetu K. k. Schr. Nr.8 Prag v Salzburgu s fotografií, na které se nachází můj praděda, v horní řadě šestý zleva . (Originál získán v roce 2015 od Bc.B.Červiky)

Václav Šindelář, portréty sloužící k porovnání na fotografiích.
V tváři se značí zjevné útrapy na sočské frontě v průběhu necelých dvou let.

1915

1916

1917

K. k. Schützen Regiment Nr.8 Prag na Italské frontě 11. bitva na Soči 20.8.1917 – přepis deníků

.....Pluk rozložen ve vesnici Měřinje Humarje u vrchu. Dne 12.června 1917obsazeny posice na Jeleniku
№788. pluk zálohou severního úseku – podléhá velení generálu Gottlichovi. Velením celého úseku jest generál pěchoty Lukáš (24.sbor). dvě setniny III. Praporu pracují na posici, jiné setniny cvičí se v boji v Krasu, házení ručních granátů, střelením do terče na 100+. V Dolinách letecká činnost. Míří se z 30,5cm děla z Humarii. Uspořádáno zásobování vodou pomocí elektrického čerpadla. Dne 25. června 1917 zesílen pluk dvěma pochodovými setninami (12 důstojníků a 376 mužů).

Velitelem I. praporu byl mjr. Niessner od 28 střel. Pl. Velitelem II. Praporu byl pdp.Kučera, III. Praporu podpl. Souuleitner. Velení divise přejímá po generálu Podhajském generál Hilus) dne 9. července 1917). Denně jeden prapor komandován na práce do přední pozice k 28 střel. Pl. Dne 31. července dělostřelecké boje, hlavně směrem od hory Kuk №611 se stupňující jest pozorovat zvýšenou činnost letců (vrhání bomb v Čepovaných).

Vyživovací poměry: Neutěšené. Nedostatek chleba a příkrmů jen masité a kávové konzervy. Též nouze o vodu, píci pro koně (krmení listím).

Noční opevňovací práce v předních posicích vysiluje mužstvo. Přes intervenci u divise nařídil brigádní generál Grossmann delší pracovní dobu.

Boje dne 19.srpna 1917: ve 3 hodiny ráno poplach. Nařízeno: 5 setnin obsadí sedlo vrchu, ½ 7 setn, ku brig. Velitelství ½ 7 setn. Kopec №716 – II a III. Prapor severně od Vrchu. Stanov brigády *716. brigádním rozkazem nařízeno zahnat Italy z dobytého úseku Boduč – Loga. Ve 4 hodiny 45 minut III. Prapor dosáhl čáry *675*383, II. Prapor №555 №396. Za tohoto boje padli: por.Bauer, Fiser, prap.Ruckl, Kučera, ranění prapor. Janko, Welt, Černý, Šťastný, Mayer, por.Kocourek, Zitko, Kafka a důst. Zástupce Bezuška.

V 7 hod. večer vzali Italové první postavení. Ustoupili jsme k №716, kde shromáždil se zbytek pluku asi 3 setniny, které byly sesíleny 6 setninami pěšího pluku č. 47 a prapor střeleckého pluku č. 6. posílen útočil pluk 20.8.1917 v 6 hod. ráno za bubnové palby na Italské nové opevnění. Italové zahájili protiútok. Naše oddíly ustoupili a v 11 hod. dopol. započal všeobecný ústup přes Vrch do posic v Humarje. Za ústupu zajat ppl.Kučera. Za boje vyznamenal se ndp.Rossina, který s první setninou, přes celou noc aniž dostal posily držel *645

Postavení Humarje: Utvořeny 2 úseky. Pravý až po údolí Avsček (8.střel. pluk) vlevo západně do Humarje (pěš.pl.č.77). Zbytek střel pluku č.28 ≈718. Plukovní vozatajstvo v Čepovaných. Dle výpovědi italských zajatců stáli proti vlastnímu úseku 3 italské brigády (pěš.pl. 258 – 278 a Alpini) – Dne 23.srpna 1917 vystřídán pluk 4. bos.herceg. praporem a vzat zpět za zálohu do Bukovců. Pochod přes Čeprovany do Lokve, kde v severovýchodní části lesa rozložen tábor.

Stav pluku po boji: Stav pluku 25/8 1917 62 důstojníků, 4 vyš. Poddůstojníci, 549 mužů, 14 kulometů, 1 dělo, 42 běžných koní, 81 soumarů. Ztráty 6 mrtvých důstojníků, 25 raněných, 11 nemocných, 11 zajatých. Mužstvo 59 mrtvých, 768 raněných, 246 nemocných, 662 zajatých.

Vyšetřování pluku: Dle zápisů plukovníka Zdeňka, nařízeno proti němu řízení, že nekonal svou povinnost a že mužstvo utíkalo z boje.

Ujímaní se pluku: Divisionář plukovník Haus se ujímá pluku.

Stav pluku 30.srpna 1917: příchodem pochodových praporů za setnin sesílen pluk na 92 důstojníků, 4 vyšší poddůstojníci, 2921 mužů, 38 jízdních koní, 47 těžných a 113 lehkých koní a 172 soumarů. Záloze zůstal pluk až do 13.9.1917, kdy převzal posici pěšího pluku č. 90 a č. 78. záloha pluku (III. Prapor) u vrchu Volníku. I prapor určen co záloha 2. horské brigády mezi *799-873-862.

Nový úkol: dne 5.9.1917 v 6. hod. ráno útočí Italové za bubnové palby hlavně na II. Prapor, III. Prapor hlásí , že nemá zálohy. Dán rozkaz III. Praporu ku pomoci II. Praporu. Italové zmocnili se první linie. Dán rozkaz k protiútoku – linie dobíta zpět až na dva výběžky. Ve 3 hod. odpoledne přispěchali jako posilou 2 prapory 6. honvédského pluku. Dne 16.9.1917 útočí Italové na ≈895. 17.9.1917 boj ochabl posice zůstala nezměněna. 19.9.1917 shromáždil se pluk u Lokve.

Ztráty. Za posledních bojů byly ztráty. Důstojníci 3 mrtvi, 12 raněno, 11 zajato. Mužstvo 58 mrtvých, 334 raněných, 555 zajatých.

Pluk do zálohy. Dne 21.září 1917 nastoupen odchod pluku ráno v 9 hod. 30 min. přes Prednieja – Pestia – Intel – Ptače – sv. Daniel do Tomaje, kamž dorazil 30.září 1917 ve 2 hod. 30 min. v noci jako armádní záloha skupiny maršálka Borojeviče.

Obvinění pluku: Pluk znovu obviněn, že nekonal svou povinnost, Podáno obnažení. Polní maršálek , velitel armády Borojevič zamýšlel pluk rozpustit, neboť vinu za posledních bojů svalovali velitelé (na. P. generál Lukáš) na pluk.

Odjezd na Tyrolskou frontu: Dne 29. října 1917 nařízeno 21 divisi jejímž článkem byl pluk, odjezd do Tyrol. První transport odjížděl ještě téhož dne. Cesta vedla přes sv. Petr – Lublaň – Maribor – Belovec – Vilach – Frauzeusfeste – Trydent – Mettazelo – Aldeno kamž divise (pluk) dorazil dne 1.listopadu 1917. wezzena – Assiago – Monte Sisemol (12.listopadu 1917) přes Assiago rozvinuté linie u vila „Rose“.

Dobití Sisemolu: 28 střel. Pluk útočil – II prapor částí na Sisemol společně se III praporem a 6. prosince dobyt úplně.III prapor v první linii II. V záloze a posice udrženy do konce prosince.

Pluk na zotavenou: Odchod do Terlana kde pluk (dva prapory) zůstal na zotavenou do počátku února (cvičilo se, pochody, střelba,) 8.ledna 1918 návštěva císaře Karla (přehlídka).

10. února 1918 nastoupena cesta vlakem přes Bozen – Orient do Caldonazzo. Lanovou drahou odtud, na Rovereto.

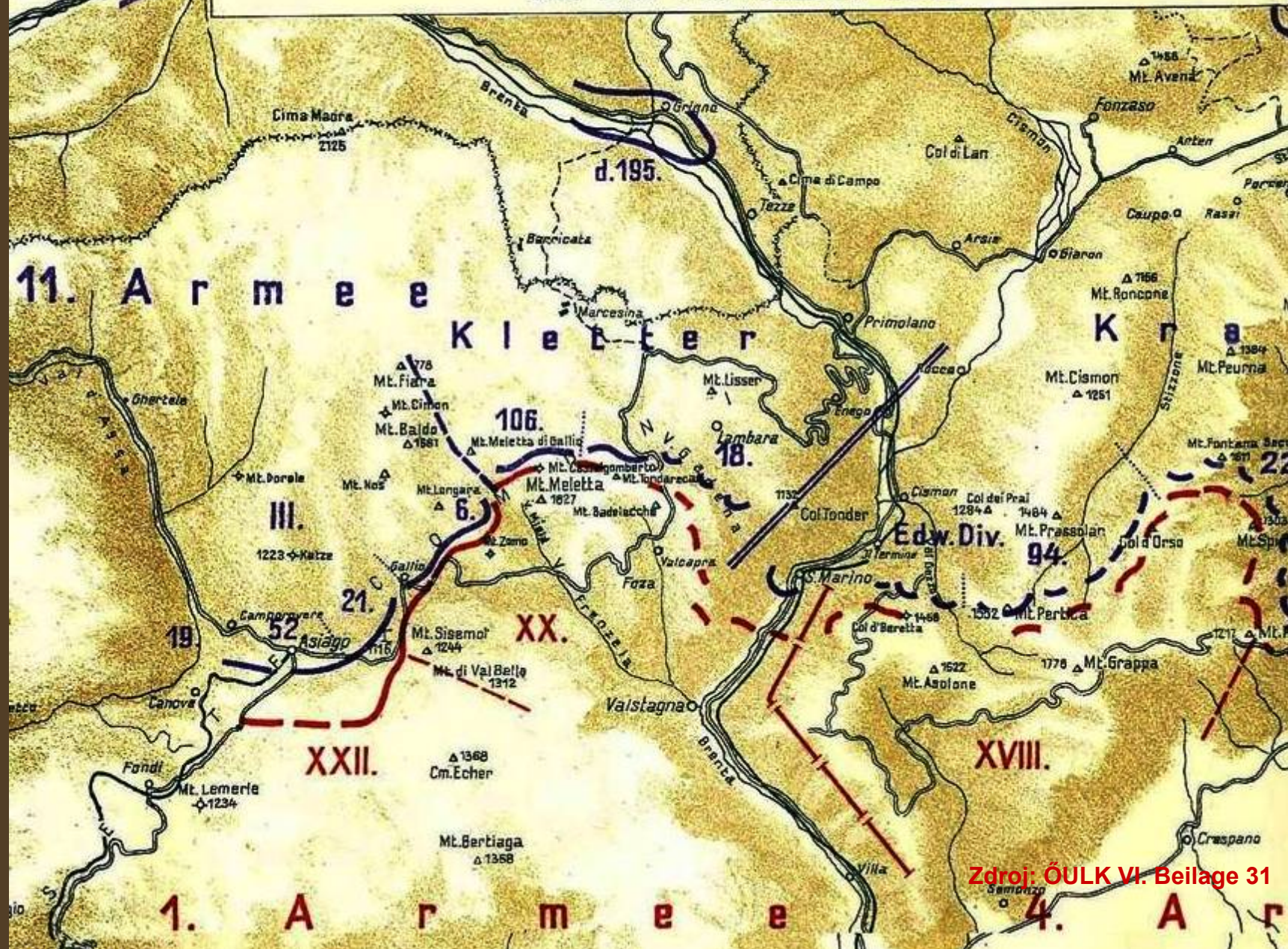
Pochod za bubnové palby: 16.2.1918 za bubnové palby pochod přes N. Vezena a M Garuavara na M.Sisemol. 21.února 1918 zde vystřídán pluk cizí a obsazeny posice. Z rána, v 6 hodin, počala bubnová palba, která trvala celkem 6 dnů. Italové útočili, dobyli první posice. II prapor dosazen k sesílení a Italové sami ustoupili. Zde byl raněn velitel ppl. Biboroser a velitelství pluku přejal ppl. Staral.

Vystřídání a odjezd: Po nastalém klidu opravovány a sesíleny posice. Počátkem dubna (1.-10. dubnem) vystřídán pluk honvéd. plukem a nastoupen pochod zpět přes U. Garmavara – U. Vezena – Rovereto do Iridentu. Zde ubikace v kasárnách a po dvou dnech (15.dubna 1918) odjezd přes Insbruk.....

Zde již zřejmě pradědeček nebyl a neúčastnil se odjezdu, dle mých úvah byl zraněn či onemocněl v průběhu února 1918 a 7.6.1918 bylo o něm rozhodováno v Salzburgu.

Lage der Verbündeten zwischen Asiago und dem Piave am 25. November 1917

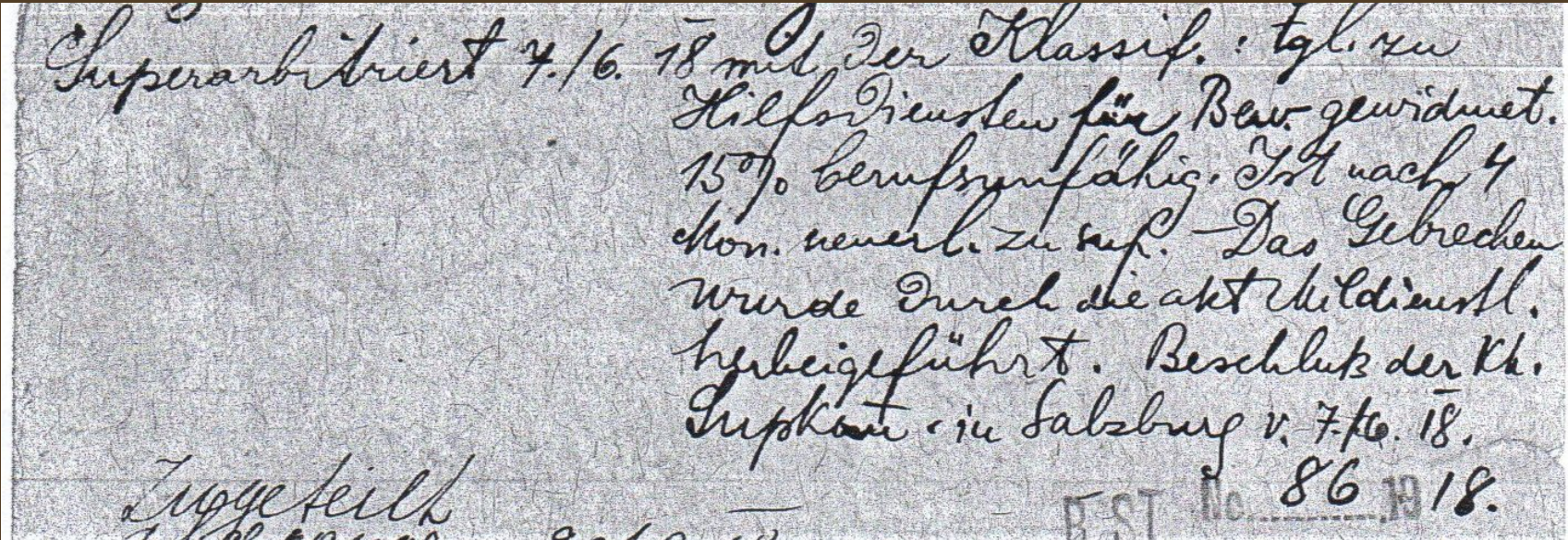
Střelecký
pluk č. 8.
Tyrolská
fronta –
M.
Sisemol

Zdroj: ÖULK VI. Beilage 31

25.6.1918 zproštění vojenské služby:

Rozhodování o další službě ze zdravotních důvodů,
poškození v rozsahu 15 procent, léčba 4 měsíce,
Rozhodnutí Supkom. Salzburg

20.6.1918 přidělen

K. k. Lst. Bezirks. Komando Nr. 7 Pilsen

*Zugseil
abgegeben 20/6 18 der Ers. Komp. f. Wach.
dienst beim k. k. Lst. Bez.
Kom. Nr. 7 in Pilsen*

22.6.1918 přidělen:

Baukomp 2/88, (Bozen), 2 stavební rota (setnina) 2/88

*Zugseil 22.6.18 von d. E.K. f. Wachd. b. L. B. Kom. 2/88
in Pilsen zur Baukomp. 2/88 P. L. L.
Bozen*

Další podrobnosti o umístění pradědovy jednotky se do současné doby nepodařilo zjistit. Rovněž tak o době a místě, kdy padl praděda do zajetí...

Límcové označení stavebních jednotek

- Dnem 1. listopadu 1918 císař Karel vydal Nejvyšší rozhodnutí Jeho veličenstva č. 746 MK. S. M., kterým vyvázal ze slibu věrnosti všechny loajální vojáky rakousko-uherské monarchie a zároveň vyslovil souhlas s jejich vstupem do vznikajících národních armád.

• Zvláštní kapitolu československých jednotek na území Itálie, tvořily tzv. domobranecké prapory. Tyto jednotky byly vytvořeny z československých zajatců rakousko-uherské armády, kteří padli do zajetí v posledních dnech války, a také ze zajatců, kteří již dříve odmítli vstoupit do legií, ale po vzniku československé republiky (28. října 1918) jim nastala povinnost, nastoupit řádnou vojenskou službu. Organizace těchto jednotek započala v prosinci 1918 a poslední prapor byl zřízen v srpnu 1919. Celkově bylo zřízeno 56 domobraneckých praporů o přibližném počtu 60 000 mužů. Velitelství pro československou domobranu bylo vytvořeno v severoitalském Gallarate. Od dubna 1919 začal transport domobraneckých praporů do vlasti, kde jednotky začaly vykonávat posádkovou, asistenční či pohraniční službu. Některé z praporů byly po svém návratu zasazeny do bojů s Maďary na Slovensku. Prapory domobrany vzniklé v Itálii byly také považovány za druhou československou zahraniční armádu.

Sídlo velitelství Čs.domobrany
v Gallarate

Kniha Jana Webera z roku 1933 „Po patnácti letech“. Popisuje život v Italských koncentračních táborech a vznik čs. domobraneckých praporů...

....byli jsme teď spokojeni všichni. Nás sedm důstojníků i všichni čeští zajatci. Byly ovšem leckde značné závady, např s vařením, byl nedostatek dříví a pod., ale věděli jsme, že v zajetí nemůžeme mít zrovna to nejlepší, byli jsme spokojeni.

Dlouhé trvání naše spokojenost neměla. 2 prosince 1918 přišel znenadání rozkaz:

„zajatci národností sympatisujících s Itálií, mají obdržeti stravu jako ostatní zajatci“.

Tímto dnem počínaje, nastalo nejtrpčí martýrium našich českých lidí. Velitelství tábora se hned podle tohoto rozkazu zařídilo. Snížilo hned všechny dávky i žold. Pomalu začal se rozvíjet obraz, který nelze ani těmi nejvybranějšími slovy vylíčiti. To všechno muselo se prožít, žít s našimi lidmi, vidět ty malátné postavy, vychrtlé, rvoucí se o poslední drobty chleba, o odhozené slupky z brambor a pomerančů až do krve mezi sebou, roztrhané, špinavé kostry, nemající na nic jiného myšlenky, než jídlo. Za sousto chleba dali nejdražší svoje památky, nejceněnější majetek, co kdo měl, pro ně neplatila národnost, sliby o návratu do Čech, zapomínalo se na ženy, děti, milenky a na všechny drahé ve své domovině. jediná myšlenka nás všech byla „chléb“, „chléb“...

Nejlepší obrázky všeho toho zoufalství bylo vidět při prohlídkách nemocných. Když se nám podařilo později vymoci jako přídavek několik bochníčků chleba pro nemocné, tu nedostávali žádných prášků, ani léků, ale čtvrt bochníčka chleba byla medicína nejmilejší a nejlépe účinkující.....

- Václav Šindelář, voják střeleckého pluku č. 8, zemřel z příčiny neuvedené, dne 29.1.1919 v Itálii, Gallarate vojenské nemocnici, pohřben 30.1.1919 na vojenském hřbitovu v Gallarete.

Záznam Václava Šindeláře z umrtní matriky čs. pěšího pluku č. 5

střel. pluk č. 8.	1919. 29. I. tisícdevětset devatenáct dvacátihodevátého ledna v Gallarate, Itálie; voj. nemocnice	/	vojín	Václav Šindelář	Lukov, okres Sloný, příslušný Molkovice, okres Sloný, líchy;
-------------------	---	---	-------	------------------------	---

řm. batal.	1882.	mušket	sema	dávka	/	nurnáma umrtní list	1919. 30. ledna Gallarate, Itálie; voj. hrbitov	dodat. zapsal: Josef Hejka, superior	/	italský umrt. list voj. nemocnice v Gallarate č. 348/P / 83/19. umrt. doklad ulo- žen duch. správě Ž.Ú.Č. č. 57923
------------	-------	--------	------	-------	---	------------------------	---	---	---	--

•(Zdroj VHA Praha 2012)

b. j. Post II-82.

Úřední moloch!!!

Zápis v kmenovém listu pradědy:

1.10.1920 –změna kvalifikace
nebyla zjištěna platí původní B

Propuštěn z branné moci 1921

15.3.1924- 29.1.1919 domobranecký voják
zemřel ve
vojenské nemocnici v Galarátě, Itálie

Změna klasifikace nebyla zjištěna, platí tedy původní
klasifikace B.

V Praze, dne 1/10. 1921.

Peláň rotm. Kyd. J. J. J. J. K. J. J. J.
č. J. J. J. J. č. J. J. J. J. č. J. J. J. J.

Pokládán vzhledem na klasifikaci 19 " za
neodvedeného, prováděcí nařiz.
15./XII. k §§ 59, 61-63 br. zák. ze dne
1920, 27/7. 1920, sb. z. a nař. č. 470.
Věst. věc. M. N. O. č. 44/20.

Propuštěn z branné moci.

Kmen. rozkaz č. 11/10.
z roku 1921.

29/10/19 dom. voj. zemřel ve voj. nemoc. v
Gallarátě, Itálie de ex offi
mun. l. duch. spr. Z. v. v. v. Praze
č. j. 35/24. (rel. j. 42824/24.)

Kmenový rozkaz č. 11/10.
V Praze, dne 15. března 1924.

Velitel náhradního divoz.
Major DRASKY.

11/10.
1/10.

Václav.

Příjmení a jméno

Lindelář

Hodnost a pluk

střel. pl. 8.

vajin.

Datum a místo narození

(polit. okres, země)

Lukov

1883.

Slaný, Čechy

Příslušnost

(polit. okres, země)

Stalčovice

Slaný, Čechy.

Datum a místo úmrtí

(polit. okres, země)

29. I. 1919.

Gallarate, Itálie

ve voj. nemocnici.

Datum pohřbu

30. I. 1919.

Označení hřbitova a místo

(polit. okres, země)

v Gallarate

na voj. hřbitově.

Oddělení, číslo hrobu

Opsáno podle Matriky zemřelých ppl. 5

Katel. arch. m. n. z V. Praha

Úmrtní kniha: tom., fol.

II. 76.

Václav.

Příjmení a jméno

Lindelář

Hodnost a pluk

střel. pl. 8.

vajin.

Datum a místo narození

(polit. okres, země)

Lukov

1883.

Slaný, Čechy

Příslušnost

(polit. okres, země)

Stalčovice

Slaný, Čechy.

Datum a místo úmrtí

(polit. okres, země)

29. I. 1919.

v Gallarate, Itálie

ve voj. nemocnici.

Datum pohřbu

30. I. 1919.

Označení hřbitova a místo

(polit. okres, země)

Gallarate

Itálie

voj. hřbitov.

Oddělení, číslo hrobu

Opsáno podle Matriky zemřelých ppl. 5

Katel. arch. m. n. z V. Praha

Úmrtní kniha: tom., fol.

II. 70.

Dále pátrání po hrobu za pomoci ČČK

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ
Úřad ČČK – pátrací služba
118 04 Praha 1, Thunovská 18

VAŠE ZNAČKA	NAŠE ZNAČKA	VYŘIZUJE	PRAHA
	135466	Holubová	31.8.2012

ŠINDELÁŘ Václav
- pátrání po hrobu v Itálii - zahájení

Vážený pane,

k Vaší žádosti o pátrání sdělujeme, že jsme požádali o spolupráci naši sesterskou organizaci Červeného kříže. Setření si však vyžádá nějakou dobu, proto Vás prosíme, aby případná urgence pátrání nám byla zaslána nejdříve po půl roce od zahájení tohoto pátrání. V korespondenci s námi uvádějte vždy naši značku.

S pozdravem

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ
Úřad ČČK
118 04 PRAHA 1 - MALÁ STRANA
Thunovská 18
IČO: 00426547
Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK

Telefon / Fax: 251 104 268, telefon 251 104 123, E-mail: holubova.ivana@cervenykriz.cz
Bankovní spojení: Komerční banka Praha 1, Malostranské nám. 23, číslo účtu: 010030-0007334011/0100

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ
Úřad ČČK – pátrací služba
118 04 Praha 1, Thunovská 18

VAŠE ZNAČKA	NAŠE ZNAČKA	VYŘIZUJE	PRAHA
	135466	Holubová	27.2.2013

ŠINDELÁŘ Václav
- pátrání po hrobu v Itálii

Vážený pane,

k žádosti o pátrání po hrobu Vašeho příbuzného jsme dostali od pracovníků Italského červeného kříže následující informaci:

ŠINDELÁŘ Václav, zemřelý 29.1.1919, byl pochován na desetiletém společném poli na hřbitově v Gallaratu (pole 8, místo 37). Vzhledem k dlouhé době, které uplynula od data pochování, nedochovaly se žádné známky místa pochování a předpokládá se, že tělo bylo přemístěno do společného hrobu.

Na naši žádost o upřesnění místa společného hrobu a hřbitova v Gallaratu jsme bohužel neobdrželi žádnou další uspokojivou odpověď.

Předáváme Vám tuto zprávu a jsme s pozdravem

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ
Úřad ČČK
118 04 PRAHA 1 - MALÁ STRANA
Thunovská 18
IČO: 00426547
Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK

Telefon / Fax: 251 104 268, telefon 251 104 123, 251 104 214, E-mail: ivana.holubova.cck@iol.cz
Bankovní spojení: Komerční banka Praha 1, Karmelitská 23, číslo účtu: 7334-011/0100

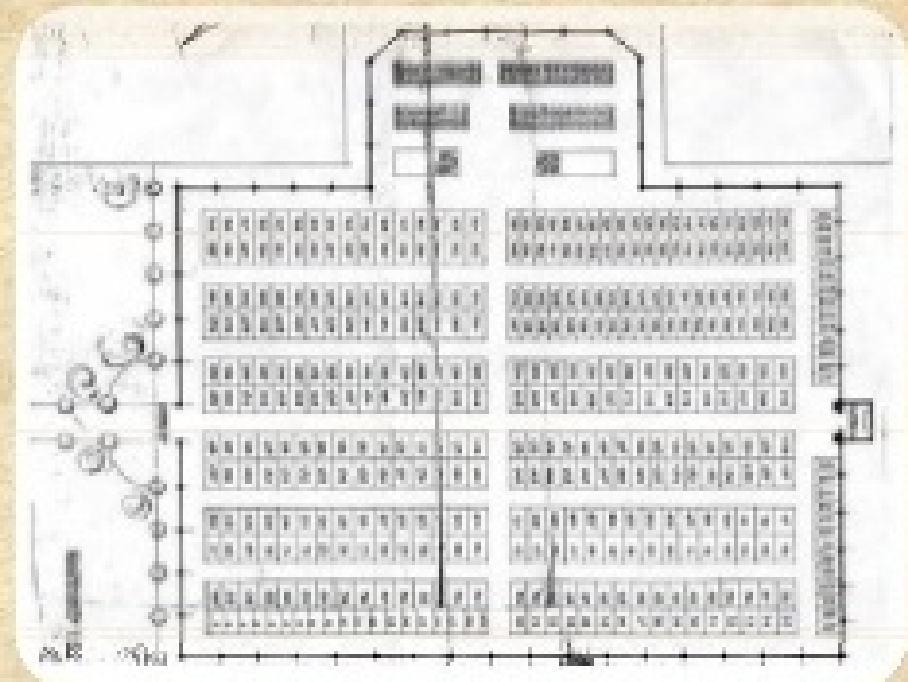
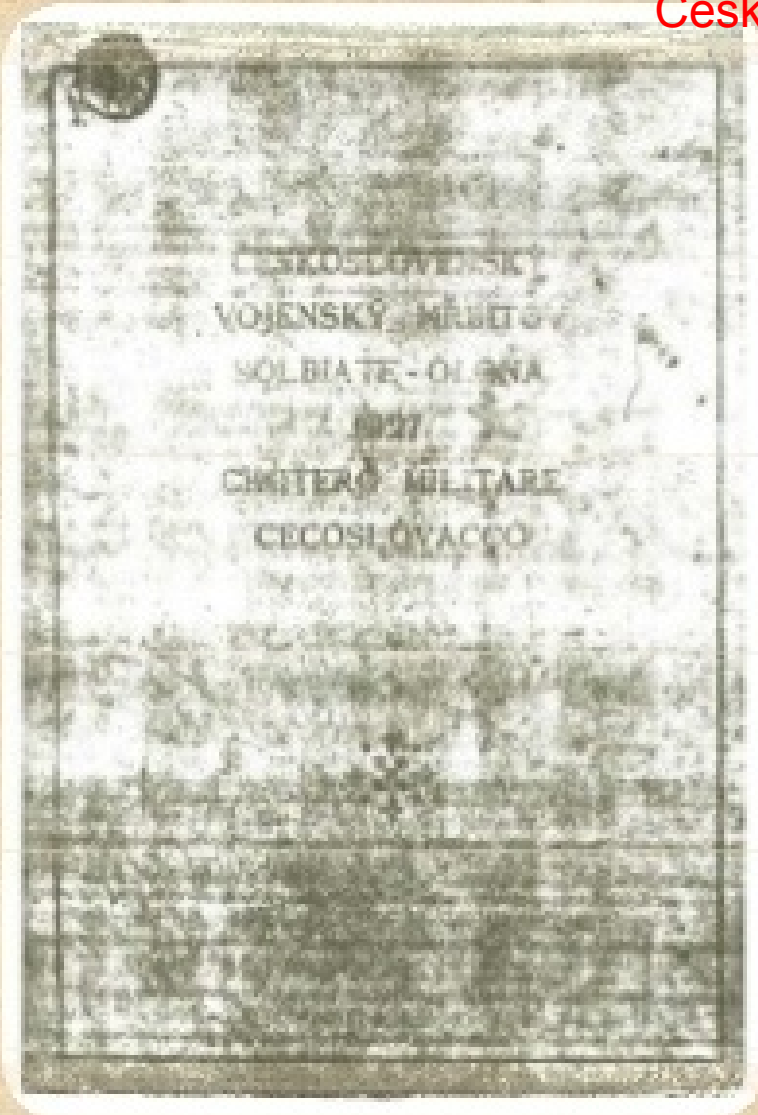
Další pátrání vedlo k Solbiate Oloně, zde byl umístěn Čs. Domobranecký hřbitov.

V Itálii zemřelo celkem 624 Čs. Domobranců, ti byli pochováni na různých hřbitovech a později byly jejich ostatky pochovány na společném hřbitově v Solbiate Oloně.

V dobovém tisku bylo zjištěno že, v roce 1925, bylo na hřbitov z Gallarate přemístěno 95 ostatků čs. vojáků

Československý vojenský hřbitov Solbiate Olona (Itálie)

Solbiate Olona diventa luogo per il cimitero Cecoslovacco: vengono portate oltre 555 casse da morto e interrate a pochi metri dalla Caserma Ugo Mara.

Současně s převozem ostatků padlých legionářů na Castel Dante byla prováděna stejně naléhavá soustředovací práce hrobů zemřelých domobranců v Solbiate Olona. Zde bylo na obecním hřbitově pochováno 315 domobranců a jejich hroby časem upadaly v zapomenutí. Péči místního obyvatelstva a zvláště továrníka Toblera (nynějšího vládního komisaře města) a mnoha jiných obětavých místních hodnostářů, byly hroby upraveny a opatřeny cementovými kříži. Dne 4. listopadu 1924 konala se na hřbitově slavnost vysvěcení kaple, vystavěné rovněž nákladem všeho obyvatelstva. Velká část zásluhy náleží i zde milánskému konsulátu.

Za dva roky pak byly na hřbitov v Solbiate Olona převezeny ostatky 234 domobranců z různých míst: z Gallarate 89, Varese 67, Belforte 25, Binago 15, Appiano 11, Arnate 7, Busto Arsizio 6, Angera 3, Sesto Calende 2 a z devíti dalších míst po jednom. Celkem leží nyní na hřbitově 549 domobranců. Dne 17. dubna 1927 byl hřbitov odevzdán slavnostně veřejnosti. O jeho úpravu a udržování hrobů se stará starosta Tobler v Solbiate Olona a všechno místní občanstvo. Památník osvobození dal zhotoviti kovový malý státní znak, který zdobí malý pomníček uprostřed hřbitova.

— **Československý vojenský hřbitov v Solbiate.** V neděli konala se v Gallarate slavnost převozu ostatků 95 československých vojáků na československý vojenský hřbitov Solbiate. Dojemného obřadu zúčastnily se úřady, obyvatelstvo, spolky, zástupcové československé kolonie a školní děti. Konsul Laška poděkoval obyvatelstvu i úřadům za vzornou péči o hroby padlých vojáků a za sympatie k československému národu.

Národní politika 1.12.1925 č. 329 str. 3

Československý vojenský hřbitov Solbiate Olona (Itálie)

Zdroj: V BOJI, František Bednařík 1927, str. 885

Hřbitov čs. domobrany v Solbiate Olona.

Československý vojenský hřbitov Solbiate Olona (Itálie)

**Československý vojenský hřbitov
Solbiate Olona (Itálie)**

Československý vojenský hřbitov
Solbiate Olona (Itálie)
Dochovaný znak z brány
hřbitova a klíč (foto Aldo Moroni
2015 (IT))

Pomník na památku Čs. vojenského hřbitova na městském hřbitově
v Solbiate Olona. (foto Aldo Moroni 2015 (IT))

V roce 1964 byl Čs. vojenský hřbitov v Solbiate Oloně zrušen a ostatky domobranců exhumovány a převezeny.

Zde videodokument z místní internetové televize v Solbiate Oloně.

Documentario sul cimitero militare Cecoslovacco esistito a Solbiate Olona dal 1919 al 1964

<http://tgsolwebtv.blogspot.cz/2016/03/la-macchina-del-tempo-marzo-2016.html>

...dne 2.8.2013 jsem završil své pátrání po hrobu pradědy Václava Šindeláře v Cittadelle. Zde na Cimitero Militare Austro-Ungarico, pod křížem s číslem 259 jsou uloženy ostatky mého pradědy Václava Šindeláře a dalších 3 domobranců. V ten okamžik, když jsem v řadě uviděl kříž se jménem pradědy a snažil se vstřebat fakt, že se mi po 17 měsících pátrání podařilo nalézt hrob mého ztraceného pradědečka a v duchu jsem si říkal „tak, babičko, našel jsem ti tatínka, škoda, že jsi se toho nedožila a nedozvěděla se nic o jeho osudu, proč se k vám nevrátil z Velké války, když jste ho čekali na nádraží v Královicích...

Cimitero Militare Austro-Ungarico di Cittadella

Vojenský hřbitov v Cittadella byl zbudován v roce 1936, jako centrální vojenské pohřebiště rakousko-uherských vojáků, jejichž ostatky sem byly přeneseny z menších zrušených vojenských hřbitovů, které ve druhé polovině 1. světové války vznikly v regionu Benátsko poblíž míst bojů. Celkem je zde pohřbeno 17 644 padlých, různých národností, bývalého Rakousko-Uherského císařství, včetně velkého množství mužů, pocházejících z Českých zemí, Z tohoto počtu je známá identita 7 634 vojáků, ostatní jsou pohřbeni jako bezejmenní. V roce 1964 byly do Cittadelly přeneseny ze Solbiate Olona ostatky více jak 500 -set československých domobranců, kteří zemřeli v Itálii v letech 1918-19, většinou na následky předchozích válečných útrap a zranění.

Webové stránky

<http://cimitero-militare-di-cittadella.webnode.cz/>

A poslední úkol splněn, pradědovo
jméno je zapsáno v evidenci
Válečných hrobů Ministerstva obrany
České republiky : *Itálie, Cittadella, Via
Cimitero Austroungarico - číslo VH:
ITA-39067*

<http://www.valecnehroby.army.cz/Evidence/detail-hrobu-cimista?id=1980994&coid=129&con=It%C3%A1lie&lid=1550137&lim=Cittadella&st=0>

A dále zaevidován hrob na stránkách
VETS.CZ

<http://www.vets.cz/vpm/mista/obec/4373-cittadella/>

Odkaz na reportáž Českého rozhlasu o Václavu Šindeláři:

http://www.rozhlas.cz/plus/zaostreno/_zprava/pred-100-lety-se-svet-propadl-do-valecneho-konfliktu-jaky-do-te-doby-nepoznal--1378988

http://www.rozhlas.cz/zpravy/historie/_zprava/pred-sto-lety-zacala-1-svetova-valka-zemrelo-v-ni-i-130-tisic-ceskych-vojaku--1378257

Web Velká válka: http://www.velkavalka.info/osudy/Sindelar_Vaclav.php

- **Zdroje:**
- Fórum válka <http://forum.valka.cz/viewtopic.php/title/Kde-bojoval-muj-pradeda/t/121543>
- Signum belli 1914 - <http://1914.valka.cz/pages/sdruzeni.php>
- <http://valkanaitalii.webnode.cz/>
- C. k. zeměbranecký pluk č.8 Praha <http://www.kk8lir.com>
- Pevnosti v Alpách <http://www.moesslang.net/fotos2.htm>
- <http://fortinorditalia.altervista.org/rovereto.html>
- http://jirix.blogger.cz/_/Soca-reka-ve-ktere-tekla-ceska-krev
- http://www.smirice.eu/rakousko/italska_fronta.htm
- <http://fortifikace.bloguje.cz/>
- <http://www.austrianphilately.com/dixnut/dn4.htm#APPENDB>
- Čepicové odznaky <http://kappenabzeichen.webnode.cz>
- Dále čerpáno z různých archivních zdrojů na internetu, např. Kramerius dig. seznam ztrát, ilustrativní fotografie Aukro atd.
- Ústřední vojenský archiv v Praze
- Státní oblastní archiv Praha
- SOČSKÁ FRONTA 1915 -1917 Josef Fučík
- Piava 1918, Josef Fučík
- CHLADNÉ ZBRANĚ V HABSBURSKÉ MONARCHII
- Peter Jung: Rakousko-uherská armáda za první světové války (Brno 2007)
- <http://www.austrianphilately.com/dixnut/dn4.htm#TOP>
- Seznamy ztrát (Verlustliste ausgegeben am...)
<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPeriodical.do?id=23834&it=>
- <http://www.velka.vojna.szm.com/index.htm> Velká válka na území Slovenska
- Po zapadlých stopách českých vojáků, Jozef Vričan
- Po patnácti letech, Jan Weber
- **Die Elektro-Technik im Kriege - Robert Pollak R.v.Rudin, 1919**
- * <http://www.facebook.com/vaclav.sindelar.9>
-